

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Lad mig først starte med at berolige hr. Jeppe Kofod. Det er ikke sådan, at Venstre som et liberalt parti har opgivet retsstatssamfundet og retsprincipperne. Men jeg vil blot sige, og det er igen et spørgsmål til hr. Jeppe Kofod, at jeg ikke forstår hr. Jeppe Kofods svar. Når man ser på, at hr. Jeppe Kofod i den første bemærkning til mig sagde, at man skulle kigge på, om der eventuelt var huller i den internationale lovgivning og i de internationale konventioner, og han så i sit andet svar meget bastant og meget klart siger, at verden sådan set er meget simpel, der er ikke noget at komme efter her, hvad er det så, hr. Jeppe Kofod mener?

Er der noget at komme efter? Er der ting, som måske bør laves om, eller er der ikke? Og hvorfor er der ting, der bør laves om?

Og hvis der ikke er ting, der bør laves om, så har hr. Jeppe Kofod jo løsningen. Så er tingene meget klare, men så er der jo ikke nogen grund til at kigge på, om der er ting, der skal laves om.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg ville jo altså være en, synes jeg, forfærdelig fundamentalist, hvis jeg bare stod her og sagde, at det ikke løbende vil være nødvendigt at lave ting om i et samfund, også når det gælder retsstaten. Vi har jo selv i Danmark vedtaget en meget, meget fornuftig antiterrorlovgivning efter 11. september, som vi var enige om. Så derfor vil jeg da ikke udelukke, at der kan være ting, der skal laves om.

Jeg har noteret, at i forhold til de fanger, der sidder på Guantánamobasen, så mener bl.a. Internationalt Røde Kors, at der er fuldstændig tilstrækkelig klarhed i de konventioner, der findes, med hensyn til, hvordan de skal behandles, men at amerikanerne ikke følger dem, og at den danske regering ikke gør en indsats, der er aktiv nok for at sikre, at man gør det. Det synes jeg er problematisk.

Men hvis jeg stod her og sagde, at det er det samme, som at jeg ikke vil være med til at lave noget om, så er det en helt anden diskussion. Jeg kan ikke vurdere, om der skal laves noget om. Jeg er ikke retseksperter. Jeg har heller ikke set nogen overbevisende argumenter for, at der er noget, der skal laves om.

Jeg synes bare, at det er fornuftigt at sige, at når man nu har lavet national lovgivning for at bekæmpe terrorisme, så kan det godt være, der

skal kigges internationalt på det her fænomen mere aktivt, end man har gjort hidtil.

Det synes jeg er en god, pragmatisk holdning at have.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Hvad er ret? Det er den tilstand, der bygger på en lov. Hvor der ikke er lov, er der ikke ret. Og derfor er loven rettens betingelse, eller med det fine ord er retten sine qua non.

Men til ret hører også en myndighed, der kan håndhæve retten ved at kræve loven respekteret. En række fromme hensigter skaber ikke ret, selv om de måtte kalde sig selv en lov. Der mangler myndigheden, eller der mangler den øvrighed, der håndhæver loven.

Kl. 19.45

Hvad er folkeret? Det er de regler, som folkene kan blive enige om. Men da der ikke er en fælles myndighed eller øvrighed, som giver reglerne retskraft ved at kunne og ville håndhæve dem, bliver folkeret til et andet ord for de velmente viljers magtesløse forsøg på at indføre en bestemt tilstand i forholdet mellem folkene. Gode viljer, men ingen gældende lov, og derfor ingen ret i egentlig forstand.

Det forekommer mig relevant at begynde et indlæg i denne debat med at fastslå sådanne selvfølgeligheder, for der har i alt for lang tid været en alt for ukritisk og lammeform dyrkelse af noget, man kalder folkeret, og som sættes til at indtage en sådan ophøjet position, knyttet især til FN, at adskillige overfladiske sjæle herinde kalder den nuværende Irakkrig for en ulovlig krig, fordi den ikke finder sted under FN's auspicer. Det er naturligvis vrøvl.

FN er ingen verdensregering, og FN's mening udgør ingen verdenslov, hvad man med et blik på flertallet af FN's medlemslande nok skal være glad for. FN er de store ords og de selvgo-de viljers forum, og FN skaber som sådan ingen folkeret.

Der har alligevel igennem mange års praksis bundfældet sig visse regler for bl.a. krigsforhold og krigsfangers skæbne, og da alle parter i en krig tager og mister krigsfanger, har der været fælles interesse i at overholde sådanne regler. Her kombineres de store ord med en indlysende fordel for alle, og så bliver sådanne humanitære regler overholdt.